

[Hans Nielsen.]

vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger herom.

Det er jo det ærede Medlem Hr. Slebsager, der har ordnet Landmandsbankens Forhold. Efter min Formening har han ordnet dem paa en for Banken fortræffelig Maade, idet den Ordning, det ærede Medlem har truffet, virker ganske storartet for Landmandsbankens aktive Del, og hvad angaar Afviklingsafdelingen, tror jeg, at intet Menneske har nogen berettiget Grund til at kritisere det Arbejde, der er blevet udført baade før jeg blev Medlem og efter, at jeg er blevet Medlem af Afviklingsafdelingen. Det er ogsaa det ærede Medlem Hr. Slebsager, der har bestemt de Lønninger, som udbetales, og bestemt, hvorledes Bestyrelsen skulde sammensættes; den bestaar jo af en Repræsentant for det konservative Parti, en Repræsentant for det radikale Parti, en Repræsentant for Venstrepartiet, Næstformanden i Afviklingskassen, og endelig mig som Repræsentant for Socialdemokratiet som Formand. Venstre har altsaa den næstfornemste Plads; der er ikke nogen stor Forskel, naar man taler om Belønning, paa det ærede Medlem af Partiet Venstre som Næstformand og mig som Formand. Der er ikke nogen stor økonomisk Forskel, og jeg forstaa derfor ikke, hvorfor den hele Diskussion skal dreje sig om mig. Hvorfor vender de ærede Medlemmer Hr. Madsen-Mygdal og Hr. Krag sig ikke om og taler om de andre Medlemmer af Bestyrelsen; det synes jeg, der var god Grund til, naar man i det hele vil drøfte dette Spørgsmaal. Jeg maa sige, jeg har givet Afkald paa min Redaktørstilling ved den socialdemokratiske Presse. Den Løn, jeg faar som Formand for Landmandsbankens Afviklingskasse, svarer omtrent til, hvad en flittig og dygtig Medarbejder ved den socialdemokratiske Presse tjener. Det er der i og for sig ikke nogen større Forskel paa. Og jeg tør forsikre de ærede Medlemmer, som nu har saa travlt med dette Emne, at hvis man vil tage sig denne Opgave alvorligt, er der mere end rigeligt Arbejde til en Mand, thi der er saare mange store og vigtige Foretagender, som sorterer under Afviklingsafdelingen; og jeg maa sige, jeg klager ikke, jeg har faaet rigeligt Arbejde blot med at holde nogenlunde godt Rede paa alle de Foretagender, der sorterer derunder.

Det er disse Bemærkninger, jeg vil gøre i Anledning af den Strid, der her

er opstaaet, og saa vil jeg for øvrigt beklage nok en Gang, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved sine Udtalelser har bragt et Moment ind i Forhandlingerne her, som ikke i særlig Grad er af opbyggelig Karakter. Men det skulde jeg ikke have sagt, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Krag nu sluttelig havde, efter min Formening, skærpet de Udtalelser, der var fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Hvilken Grund det ærede Medlem Hr. Krag har haft til at ville fornærme mig her, ved jeg ikke. Jeg er mig ikke bevidst nogen Sinde..... (Krag: Der var slet ikke Tale om Dem). Jo, det kan det ærede Medlem ikke skjule. Jeg er mig ikke bevidst under noget Forhold, hverken som Taler eller som Skribent, nogen Sinde, hverken med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal eller med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Krag eller med Hensyn til noget andet Medlem i de 20 Aar, jeg har været Medarbejder ved den socialdemokratiske Presse og været Rigsdagsmand, at have anfægtet nogen Mands personlige Ærlighed.

Saa vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, førend Diskussionen i Aften slutter, fordi det forekommer mig, at den Forhandling, der har fundet Sted, har været saare interessant, og efter min Opfattelse har den ikke været til stor Ære for Oppositionen. Vi har ikke faaet noget Svar paa, hvorfor det erhvervs-politiske Nævn, som de to Partier har oprettet, for at det skulde følge de erhvervspolitiske Fænomener og gøre Indstillinger til Regeringen, slet ikke har været sammenkaldt i Vinter. Derom bevarer man fuldstændig Tavshed. Vi har derimod i Dag faaet en Række Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som ganske klart afspejler Venstres Stilling i Øjeblikket. Der er først og fremmest dette, at det ærede Medlem jo har haft vanskeligt ved at skjule sin Utilfredshed med, at den store Arbejdskonflikt er forløbet paa en fredelig Maade. Det ærede Medlem erklærede, at de Lønnedsættelser, der her var Tale om, var ganske ufuldstændige og uden Betydning for Erhvervslivet, og det ærede Medlem insinuerede jo, at Arbejdsgiverne og Arbejderne i det store og hele var saa rart enige om, hvad der skulde ske, og at særlig i Bygningsfagene Haandværksmestre og Svende i alt væsentligt var enige om at opretholde Lønningerne, for naar Lønningerne var høje,